

Fællesbørn, og naar i øvrigt ganske særlige Grunde taler for Bevillingens Meddelelse.“

Ved den heromhandlede Lov gives der Bestemmelsen følgende Affattelse:

„Ægteskab maa ikke indgaas mellem Personer, af hvilke den ene har været gift med den andens Slægtning i ret op- eller nedstigende Linie, dog at Undtagelse herfra kan gøres ved kongelig Bevilling, naar det tidligere Ægteskab er opløst ved Døden, og naar ganske særlige Grunde taler for Bevillingens Meddelelse. Er der Fællesbørn i det tidligere Ægteskab, kan Bevillingen kun meddeles, saafremt Hensynet til disse Børn ikke taler derimod.“

Fremtidig vil Tilladelse til Indgaaelse af Ægteskab mellem f. Eks. en Mand og hans afdøde Hustrus Datter af et tidligere Ægteskab altsaa kunne meddeles, selv om han havde Fællesbørn med Hustruen.

Lovforslaget fremsattes paa Foranledning af afdøde Folketingsmand, Sognepræst *Norlev*, der over for Justitsministeriet havde peget paa, hvilke meget uheldige Konsekvenser den paa dette Omraade hidtil gældende Regel kunde faa.

Efter at Justitsministeriet havde taget under Overvejelse at søge den paagældende Bestemmelse ændret, blev Spørgsmaalet ifølge Bemærkningerne til Lovforslaget forelagt for Kirkeministeriet, der foranledigede, at det blev behandlet paa et Bispemøde. Biskopperne vedtog her en Udtalelse, hvori det bl. a. hedder, at man anser Bestemmelsen om, at Dispensation fra den paagældende Regel er udelukket, naar der er Fællesbørn i det tidligere Ægteskab, for at være uden udpræget kirkelig Interesse, og at der for saa vidt intet vides at erindre imod Bestemmelsens Bortfald, men at det Forhold, at der er Fællesbørn i det tidligere Ægteskab, dog i visse Tilfælde kan være uheldigt for Familielivets Fred og derfor bør tages med i Overvejelserne ved Bevillingens Meddelelse.

Kirkeministeriet har kunnet henholde sig hertil.

Ægteskabslovens § 13 hører til de Bestemmelser, med Hensyn til hvilke der ikke er opnaaet Retsenhed i de nordiske Lande. I Sverige og Island gælder et ubetinget Forbud mod Ægteskab mellem Personer, der er besvoglede som i den danske Lovs § 13, Stk. 1, nævnt. I Norge og Finland gjaldt oprindeligt et lignende ubetinget Forbud; men disse to Lande er henholdsvis i 1937 og 1944 gaaet over til en Regel svarende til den nu gældende danske Bestemmelse.